

Wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid

HOOFDSTUK I: Toepassingsgebied

Artikel 1.

§ 1. In de zin van deze wet wordt als bewakingsonderneming beschouwd, elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een activiteit uitoefent bestaande in de blijvende of tijdelijke levering aan derden van diensten van:

1° toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen;

2° bescherming van personen;

3° toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden;

4° beheer van alarmcentrales;

5° toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet publiek toegankelijke plaatsen;

6° verrichten van de vaststellingen die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie.

7° begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid.

De activiteit, bedoeld in het eerste lid, 5°, mag niet worden uitgeoefend op de openbare weg behoudens op plaatsen, bedoeld in artikel 11, § 3.

De vaststellingen, bedoeld in het eerste lid, 6°, hebben de waarde van het vermoeden, zoals bedoeld in artikel 1353 van het Burgerlijk Wetboek. Zij kunnen de aangifte van inbreuken inhouden voor zover deze uitsluitend bestraft kunnen worden met een administratieve sanctie.

De activiteit, bedoeld in het eerste lid, 7°, mag enkel worden uitgeoefend voor de begeleiding van groepen fietsers en automobilisten, van deelnemers aan sportwedstrijden en van scholieren.

In de zin van het eerste lid, 3°, worden als waarden beschouwd alle goederen die, omwille van hun kostbaar karakter of bijzondere aard, onderhevig zijn aan bedreiging. De Koning kan echter bepaalde waarden uitsluiten van het toepassingsgebied van onderhavige wet.

Bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad kunnen de categorieën van inrichtingen, evenementen of activiteiten worden bepaald waarvoor toezicht, bescherming of controle moet worden georganiseerd in de zin van het eerste lid. Deze verplichting kan evenwel slechts worden opgelegd indien aan volgende voorwaarden is voldaan :

a) de verplichting is verantwoord om redenen van veiligheid of ter voorkoming van misdrijven;

b) de inzet van politiecapaciteit zou de opdrachten, bedoeld in de artikelen 36 of 62 van de wet van 7 december 1998 tot de organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, in het gedrang kunnen brengen;

c) de beoogde bewakingsactiviteiten vinden plaats op de openbare weg of op voor het publiek toegankelijke plaatsen.

§ 2. In de zin van deze wet wordt als interne bewakingsdienst beschouwd, elke dienst die door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon ten eigen behoeve wordt georganiseerd in de vorm van een onder § 1, eerste lid, 5°, bedoelde activiteit of, voor zover ze plaatsvindt op voor publiek toegankelijke plaatsen, in de vorm van een onder § 1, eerste lid, 1° tot 4°, 6° of 7°, bedoelde activiteit.

§ 3. In de zin van deze wet wordt als beveiligingsonderneming beschouwd, elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een activiteit uitoefent bestaande in de blijvende of tijdelijke levering aan derden van diensten van conceptie, installatie, onderhoud of herstelling van alarmsystemen en alarmcentrales.

In afwijking van het eerste lid en zonder afbreuk te doen aan artikel 12 wordt evenwel niet als beveiligingsonderneming beschouwd de natuurlijke of rechtspersoon die de in het eerste lid bepaalde activiteiten uitsluitend uitoefent met het oog op de beveiliging van voertuigen, zoals gedefinieerd in het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.

§ 4. De in dit artikel bedoelde alarmsystemen en alarmcentrales zijn de systemen en centrales bestemd om

misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen of vast te stellen.

§ 5. In de zin van deze wet wordt als exploitatiezetel beschouwd elke permanente infrastructuur van waaruit de natuurlijke en rechtspersonen, bedoeld in de §§ 1 tot 3 van dit artikel, bewakings- of beveiligingsactiviteiten organiseren

§ 6. In de zin van deze wet wordt als onderneming voor veiligheidsadvies beschouwd, elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een activiteit uitoefent bestaande uit het aan derden verstrekken van diensten van advies ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen, met inbegrip van het uitwerken, uitvoeren en evalueren van doorlichtingen, analyses, strategieën, concepten, procedures en trainingen op veiligheidsgebied.

In afwijking van het eerste lid wordt niet als een onderneming voor veiligheidsadvies beschouwd :

1° de onderneming waarvan de activiteit inzake veiligheidsadvies niet als een afzonderlijke dienst wordt aangeboden en een inherent bestanddeel uitmaakt van een andere hoofdactiviteit;

2° de levering van de diensten van advies door de overheid.

3° de levering van diensten van veiligheidsadvies met betrekking tot informaticasystemen en van gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen.

§ 7. In de zin van deze wet wordt als een voor het publiek toegankelijke plaats beschouwd elke plaats waar andere personen dan de beheerder en de personen die er werkzaam zijn toegang hebben ofwel omdat ze geacht worden gewoonlijk toegang te hebben tot die plaats, ofwel omdat ze er toegelaten zijn zonder individueel te zijn uitgenodigd.

§ 8. In de zin van deze wet wordt als opleidingsinstelling beschouwd, elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een opleiding organiseert met betrekking tot domeinen zoals bedoeld in de §§ 1 of 3.

§ 9. In de zin van deze wet wordt onder « personen die de werkelijke leiding hebben » verstaan de bedrijfsleider en alle personen met een gezagsfunctie, die aan de uitoefening van activiteiten, bedoeld in de §§ 1, 3, 6 of 8, verbonden is.

§ 10. Ondernemingen die behoren tot dezelfde verbonden of geassocieerde vennootschap, in de zin van de artikelen 11 en 12 van het Wetboek van Vennootschappen, worden voor de toepassing van dit artikel niet als derden beschouwd.

§ 11. In de zin van deze wet wordt als een veiligheidsdienst beschouwd, elke dienst die in de schoot van een openbare vervoersmaatschappij is georganiseerd met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet publiek toegankelijke plaatsen, die door de openbare vervoersmaatschappij worden uitgebaat.

In de zin van deze wet wordt als veiligheidsagent beschouwd, elk personeelslid van een openbare vervoersmaatschappij, werkzaam in het kader van een veiligheidsdienst.

De algemene verplichtingen en de bevoegdheden van enerzijds de veiligheidsdiensten en anderzijds van de veiligheidsagenten, zijn dezelfde als deze van enerzijds de interne bewakingsdiensten, bedoeld in § 2, en anderzijds van de bewakingsagenten, behorend tot een interne bewakingsdienst. De bijkomende, specifieke verplichtingen en bevoegdheden van de veiligheidsdiensten en van de veiligheidsagenten, zijn bepaald in de artikelen 13.1 tot 13.17.

In afwijking van het derde lid en van de artikelen 5, eerste lid, 5° en 6, eerste lid, 5°, worden de opleidingsvoorwaarden waaraan het leidinggevend en uitvoerend personeel van de veiligheidsdiensten moet voldoen, bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

HOOFDSTUK II: Vergunning en erkenning

Art. 2.

§ 1. Niemand mag de diensten van een bewakingsonderneming aanbieden of deze van een interne bewakingsdienst organiseren, of zich als dusdanig bekend maken, indien hij daartoe vooraf geen vergunning heeft gekregen van de Minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de Veiligheid van de Staat en van de procureur des Konings van de vestigingsplaats van de onderneming en, bij ontstentenis ervan, van de minister van Justitie.

De vergunning kan het uitoefenen van bepaalde activiteiten en het aanwenden van bepaalde middelen en methodes uitsluiten of aan specifieke voorwaarden verbinden.

§ **1bis**. In afwijking van § 1, zijn de interne bewakingsdiensten, als bedoeld in artikel 1, § 2, niet onderworpen

aan de vergunningsplicht bedoeld in artikel 2, § 1 :

1° indien zij de activiteiten bepaald in artikel 1, § 1, eerste lid, 5° of 7°, slechts sporadisch uitoefenen en hierbij uitsluitend een beroep doen op natuurlijke personen die deze activiteiten sporadisch en op een onbezoldigde wijze uitoefenen;

2° indien zij uitsluitend activiteiten bepaald in artikel 1, § 1, eerste lid, 6°, uitoefenen in het kader van een met de overheid afgesloten concessieovereenkomst.

Deze interne bewakingsdiensten zijn niet onderworpen aan de bepalingen van de artikelen 2, § 2, 3, 8, §§ 3 en 7, 13, 14 en 20. In het geval bedoeld onder het 1°, zijn zij bovendien niet onderworpen aan artikel 11, eerste lid, *b*).

De natuurlijke personen die worden ingezet door deze interne bewakingsdiensten zijn niet onderworpen aan de bepalingen van de artikelen 5, eerste lid, 5°, en 6, eerste lid, 5°. In het geval bedoeld onder het 1°, zijn zij bovendien niet onderworpen aan artikel 5, eerste lid, 2°, en aan artikel 6, eerste lid, 2°, voor zover zij gedurende tenminste drie jaar hun wettige hoofdverblijfplaats hebben in België.

Zij kunnen de activiteiten bedoeld onder het 1° en het 2° uitoefenen na de toestemming te hebben verkregen :

a) van de burgemeester van de gemeente waar deze activiteiten plaatsvinden;

b) of van de burgemeester van de gemeente waar deze activiteiten starten, ingeval deze plaatsvinden op het grondgebied van meerdere gemeenten.

In beide gevallen wordt de toestemming van de burgemeester verleend na advies van de korpschef van de lokale politie.

§ 2. De bewakingsondernemingen mogen geen andere activiteiten uitoefenen dan die opgesomd in artikel 1, § 1, en waarvoor zij een krachtens § 1 verleende vergunning hebben verkregen. Zij kunnen nochtans erkend worden om de in artikel 1, § 3, bedoelde activiteiten uit te oefenen en vergund worden om de in artikel 1, § 6, bedoelde activiteiten uit te oefenen.

De bewakingsondernemingen mogen de in artikel 1, § 1, eerste lid, 1° tot 3° en 5° tot 7°, bedoelde activiteiten niet uitoefenen ten behoeve van publiekrechtelijke rechtspersonen behoudens toestemming van de minister van Binnenlandse Zaken.

§ 3. Indien de bewakingsondernemingen rechtspersonen zijn, moeten zij opgericht zijn volgens de in het Belgisch recht geldende bepalingen of overeenkomstig de wetgeving van een lidstaat van de Europese Unie.

De exploitatiezetel van de bewakingsonderneming moet in een lidstaat van de Europese Unie gelegen zijn.

§ 4. De Koning kan specifieke regels bepalen met betrekking tot de activiteiten bestaande in het toezicht op en de bescherming bij het internationaal vervoer van waarden.

§ 5. De minister van Binnenlandse Zaken mag de bevoegdheden bedoeld in §§ 1 en 2, behalve aangaande beslissingen bestaande uit een eerste vergunning, een weigering van een vergunning of een weigering van een vernieuwing van een vergunning, overdragen aan een door hem aangewezen ambtenaar.

Art. 3.

Geen bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst mag de in artikel 1, §1, bedoelde activiteiten uitoefenen indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, niet gedekt is door een verzekering die de bewakingsonderneming of de interne bewakingsdienst heeft afgesloten bij een verzekeringsonderneming die erkend is of van erkenning ontslagen is krachtens de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar. Geen enkele nietigheid, exceptie of verval van rechten kan door de verzekeraar aan de benadeelde worden tegengeworpen. De verzekeraar kan zich evenwel een verhaalsrecht voorbehouden op de verzekerde. De Koning bepaalt nadere regelen met betrekking tot de verzekering, inzonderheid wat betreft de omvang van de dekking.

Art. 4.

§ 1er. Niemand mag de diensten van een beveiligingsonderneming aanbieden, of zich als dusdanig bekendmaken, indien hij niet vooraf erkend is door de minister van Binnenlandse Zaken of door de door hem aangewezen ambtenaar.

§ 2. Niemand mag de diensten van een onderneming voor veiligheidsadvies aanbieden, of zich als dusdanig bekend maken, indien hij daartoe vooraf geen vergunning heeft verkregen van de minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de Veiligheid van de Staat en van de procureur des Konings van de vestigingsplaats van

de onderneming en, bij ontstentenis ervan, van de minister van Justitie.

De minister van Binnenlandse Zaken kan aan de door hem vergunde ondernemingen voor veiligheidsadvies een kwaliteitslabel toekennen op basis van een door hem bepaald kwaliteitscertificaat.

§ 3. Niemand mag de diensten van een opleidingsinstelling aanbieden of zich als dusdanig bekendmaken, indien hij daartoe vooraf geen erkenning heeft gekregen van de minister van Binnenlandse Zaken.

De minister van Binnenlandse Zaken erkent, onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden, de opleidingen, voorgeschreven door deze wet. Hij kan tevens de centra aanduiden belast met de organisatie van de examens.

§ 4. De minister van Binnenlandse Zaken mag de bevoegdheden bedoeld in §§ 2 en 3, behalve aangaande beslissingen bestaande uit een eerste vergunning, een weigering van een vergunning of een weigering van een vernieuwing van een vergunning, overdragen aan een door hem aangewezen ambtenaar.

Art. 4bis.

§ 1. De vergunning of de erkenning vermeldt de vergunde of erkende activiteiten en wordt eerst verleend indien de aanvrager voldoet aan alle voorschriften van deze wet en aan de door de Koning vastgestelde minimumvereisten inzake personeel en organisatorische, technische en infrastructurele middelen waarover de onderneming, dienst of instelling moet beschikken.

Indien de aanvrager van de vergunning of de erkenning geen exploitatiezetel heeft in België, houdt de minister van Binnenlandse Zaken bij de beoordeling van de aanvraag rekening met de waarborgen verstrekt in het kader van de wettelijke en gereglementeerde uitoefening van de activiteiten, waarop de aanvraag betrekking heeft, in een andere lidstaat van de Europese Unie.

De vergunning en de erkenning worden verleend voor een termijn van vijf jaar; zij kunnen voor gelijke termijnen worden vernieuwd, met uitzondering van de erkenning als beveiligingsonderneming die wordt verleend voor een termijn van vijf jaar en voor termijnen van tien jaar kan vernieuwd worden.

De vergunning of de erkenning kan geschorst of ingetrokken worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 17. Zij kunnen bovendien, op verzoek van de houder, ingetrokken worden overeenkomstig de door de Koning te bepalen nadere regels terzake.

§ 2. In afwijking van de artikelen 2, § 1, eerste lid, en § 4, eerste lid, kan de Koning in geval van fusie, splitsing, inbreng van een algemeenheid of van een bedrijfstak of wijziging van de rechtspersoonlijkheid, bepalen dat de nieuwe juridische entiteit, mits zij de door Hem bepaalde voorwaarden in acht neemt, gedurende de periode voorafgaand aan de notificatie van de beslissing betreffende de vergunning- of erkenningaanvraag, de activiteiten van de initieel vergunde of erkende onderneming kan voortzetten.

Art. 4ter.

In afwijking van artikel 2, § 1, eerste lid, dienen beveiligingsondernemingen, die er zich uitsluitend toe beperken diensten bestaande uit de activiteiten bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, bestaande uit interventie na alarm, of bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 4°, aan te bieden, zonder deze zelf uit te oefenen, niet over een vergunning als bewakingsonderneming te beschikken.

In afwijking van artikel 4, § 1, dienen bewakingsondernemingen, vergund tot het uitoefenen van activiteiten bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, bestaande uit interventie na alarm of bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 4°, die er zich uitsluitend toe beperken diensten van beveiliging, bedoeld in artikel 1, § 3, aan te bieden, zonder deze zelf uit te oefenen, niet over een erkenning als beveiligingsonderneming te beschikken.

De burgerlijke aansprakelijkheid voor de activiteiten die worden aangeboden en waarvoor zij aanleiding kunnen geven, is gedekt door een verzekering die de aanbiedende onderneming heeft afgesloten met een verzekeringsonderneming. De verzekering voldoet aan de vereisten van artikel 3, tweede lid.

De in dit artikel vermelde diensten maken het voorwerp uit van een schriftelijke overeenkomst tussen de aanbiedende onderneming en de opdrachtgever. Deze bevat, op straffe van nietigheid, volgende inlichtingen en bepalingen :

1° de naam, het adres en het telefoonnummer van de ondernemingen die de verschillende aangeboden diensten zullen uitoefenen;

2° de verbintenis van de aanbiedende onderneming om de aangeboden diensten niet door een andere onderneming, dan deze die bepaald is in de overeenkomst, te laten uitvoeren, zonder het akkoord van de

opdrachtgever;

3° een gedetailleerde beschrijving van de aangeboden diensten en de verbintenissen van de onderneming die de aangeboden diensten zal uitoefenen;

4° het recht van diegene die op de aangeboden diensten beroep doet, om jaarlijks, mits een opzeggingstermijn van minstens drie maanden, van een of meer van de aangeboden diensten af te zien of voor deze aangeboden diensten beroep te doen op een andere onderneming;

5° de naam en het adres van de verzekeringsmaatschappij van de aanbiedende onderneming, bedoeld in het derde lid, alsook het polisnummer van de verzekeringsovereenkomst;

6° een gedetailleerde prijsvermelding, met een afzonderlijke prijsopgave voor de verschillende aangeboden diensten.

De nietigheid, bedoeld in het vierde lid, kan alleen door de opdrachtgever worden ingeroepen.

HOOFDSTUK III: Uitoefeningsvoorwaarden

Art. 5.

De personen die de werkelijke leiding hebben van een onderneming, dienst of instelling, als bedoeld in artikel 1, en de personen die zitting hebben in de raad van bestuur van een onderneming, een instelling of een onderneming die een dienst organiseert die activiteiten beoogt, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 5°, moeten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° niet veroordeeld geweest zijn, zelfs niet met uitstel, behoudens veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving betreffende de politie over het wegverkeer, tot enige correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf.

Personen die soortgelijke, in kracht van gewijsde gegane veroordelingen hebben opgelopen in het buitenland, worden geacht niet aan de hierboven gestelde voorwaarde te voldoen.

Elke onderneming, dienst of instelling, bedoeld in artikel 1, is ertoe gehouden ogenblikkelijk de minister van Binnenlandse Zaken te waarschuwen, zodra zij kennis neemt van het feit dat een persoon ingevolge een in kracht van gewijsde gegane veroordeling niet meer aan deze voorwaarde voldoet, en dient ogenblikkelijk een einde te maken aan elke taak die bij deze onderneming, dienst of instelling door deze persoon wordt vervuld.

2° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie.

3° hun hoofdverblijfplaats hebben in een lidstaat van de Europese Unie.

4° niet tegelijkertijd werkzaamheden van privé-detective, van wapen- of munitiefabrikant, van wapen- of munitiehandelaar of enige andere werkzaamheid uitoefenen die, doordat ze wordt uitgeoefend door dezelfde persoon die ook een leidinggevende functie uitoefent, een gevaar kan opleveren voor de openbare orde of voor de in- of uitwendige veiligheid van de Staat.

5° voldoen aan de door de Koning vastgestelde voorwaarden inzake beroepsopleiding en -vorming en beroepservaring.

6° sinds vijf jaar geen lid zijn geweest van een politiedienst, zoals bepaald in de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt of van een inlichtingendienst, zoals bepaald in de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten, noch een openbaar ambt hebben bekleed dat voorkomt op een door de Koning te bepalen lijst.

7° volle eenentwintig jaar oud zijn.

8° voldoen aan de veiligheidsvoorwaarden, noodzakelijk voor een leidinggevende functie, en geen feiten gepleegd hebben die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, raken aan het vertrouwen in de betrokkene doordat hij zijn maatschappelijke verplichtingen als ondernemer of als leidinggevende in een onderneming niet nakomt, of omdat deze feiten een ernstige tekortkoming van de beroepsdeontologie of een tegenindicatie van het gewenste profiel, zoals bedoeld in artikel 7, § 1bis, uitmaken.

9° niet tegelijkertijd werkzaamheden uitoefenen voor een onderneming of dienst die diensten levert, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 3°, en voor een onderneming of dienst die activiteiten uitvoert voor cafés of dansgelegenheden.

10° niet tegelijkertijd werkzaamheden uitoefenen voor een veiligheidsdienst en voor een onderneming of dienst die activiteiten uitvoert voor cafés of dansgelegenheden.

11° niet tegelijkertijd de werkelijke leiding hebben van een café of dansgelegenheid en van een onderneming die diensten levert, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 5°.

De onder 2°, 3° en 5° vermelde voorwaarden gelden niet voor de leden van de raad van bestuur voor zover zij geen deel uitmaken van de werkelijke leiding van de onderneming of instelling.

De onder het 3° vermelde voorwaarde geldt niet voor de beveiligingsondernemingen.

De onder 5° vermelde voorwaarde geldt niet voor ondernemingen voor veiligheidsadvies en opleidingsinstellingen.

Art. 6.

De personen die in een onderneming, dienst of instelling, bedoeld in artikel 1 een andere functie uitoefenen dan die welke beoogd worden in artikel 5, moeten voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° niet veroordeeld geweest zijn, zelfs niet met uitstel, tot een gevangenisstraf van ten minste zes maanden wegens enig misdrijf, tot een gevangenisstraf of een andere straf wegens diefstal, heling, afpersing, misbruik van vertrouwen, oplichting, valsheid in geschriften, opzettelijke slagen en verwondingen, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, of misdrijven, bepaald bij de artikelen 379 tot 386ter van het Strafwetboek, bij artikel 227 van het Strafwetboek, bij artikel 259bis van het Strafwetboek, bij de artikelen 280 en 281 van het Strafwetboek, bij de artikelen 323, 324 en 324ter van het Strafwetboek, bij de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en haar uitvoeringsbesluiten, de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie en haar uitvoeringsbesluiten, de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, of de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden.

Personen die activiteiten uitoefenen zoals bedoeld in artikel 1, eerste lid, §§ 1, 6°, 6 en 8, mogen, in afwijking van het eerste lid, niet veroordeeld zijn, zelfs niet met uitstel, behoudens veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving betreffende de politie over het wegverkeer, tot enige correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf.

Personen die soortgelijke in kracht van gewijsde gegane veroordelingen hebben opgelopen in het buitenland, worden geacht niet aan de hierboven gestelde voorwaarde te voldoen.

Iedere persoon die ingevolge een in kracht van gewijsde gegane veroordeling niet meer aan deze voorwaarde voldoet is gehouden hiervan onmiddellijk de personen die de werkelijke leiding hebben van de onderneming, dienst of instelling op de hoogte te brengen.

De onderneming, dienst of instelling is gehouden ogenblikkelijk de minister van Binnenlandse Zaken te waarschuwen, zodra de onderneming, dienst of instelling kennis heeft van het feit dat een persoon ingevolge een in kracht van gewijsde gegane veroordeling niet meer aan deze voorwaarde voldoet, en dient ogenblikkelijk een einde te maken aan elke taak die bij deze onderneming, dienst of instelling door deze persoon wordt vervuld.

2° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie.

3° hun hoofdverblijfplaats hebben in een lidstaat van de Europese Unie.

4° niet tegelijkertijd werkzaamheden van privé-detective, van wapen- of munitiefabrikant, van wapen- of munitiehandelaar of enige andere werkzaamheid uitoefenen die, doordat ze wordt uitgeoefend door deze zelfde persoon die ook een uitvoerende functie uitoefent, een gevaar kan opleveren voor de openbare orde of voor de in- of uitwendige veiligheid van de Staat.

5° voldoen aan de door de Koning vastgestelde voorwaarden inzake beroepsopleiding en -vorming, beroepservaring en medisch en psychotechnisch onderzoek;

6° sinds vijf jaar geen lid zijn geweest van een politiedienst, zoals bepaald in de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt of van een openbare inlichtingendienst, zoals bepaald in de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten, noch een openbaar ambt hebben bekleed dat voorkomt op een door de Koning te bepalen lijst.

7° volle achttien jaar oud zijn.

8° voldoen aan de veiligheidsvoorwaarden, noodzakelijk voor een uitvoerende functie, en geen feiten gepleegd hebben die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, raken aan het vertrouwen in de betrokkene omdat ze een ernstige tekortkoming van de beroepsdeontologie of een

tegenindicatie van het gewenste profiel, zoals bedoeld in artikel 7, § 1bis, uitmaken.

9° niet tegelijkertijd werkzaamheden uitoefenen voor een onderneming of dienst die diensten levert, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 3°, en voor een onderneming of dienst die activiteiten uitvoert voor cafés of dansgelegenheden.

10° niet tegelijkertijd werkzaamheden uitoefenen voor een veiligheidsdienst en voor een onderneming of dienst die activiteiten uitvoert voor cafés of dansgelegenheden.

De in het eerste lid onder het 2°, 3° en 5° vermelde voorwaarden gelden niet voor het administratief of logistiek personeel van de in dit artikel bedoelde ondernemingen, diensten en instellingen.

Wordt als administratief en logistiek personeel beschouwd in de zin van deze wet, het personeel dat op geen enkele wijze deelneemt aan de uitoefening van de activiteiten opgesomd in artikel 1.

De in het eerste lid onder het 2° en 3°, vermelde voorwaarden, alsook de onder het 5° bedoelde voorwaarden betreffende het medisch en psychotechnisch onderzoek zijn niet van toepassing op het personeel van de beveiligingsondernemingen en van de opleidingsinstellingen.

De onder 5° vermelde voorwaarde geldt niet voor het personeel van ondernemingen voor veiligheidsadvies.

De onder 6° vermelde voorwaarde geldt niet voor het personeel van opleidingsinstellingen.

De voorwaarden gesteld in artikel 5 en in onderhavig artikel moeten cumulatief vervuld worden door de personen die tegelijkertijd leidinggevende en uitvoerende functies uitoefenen.

Art. 7. § 1. Het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden waaraan de personen bedoeld in de artikelen 5 en 6 moeten voldoen, gebeurt op initiatief van de door de minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar.

De ambtenaar, bedoeld in het eerste lid, vraagt een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden slechts aan nadat hij heeft vastgesteld dat betrokkene gekend is bij de diensten, als bedoeld in het derde lid, voor feiten of handelingen, zoals bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 8°, en 6, eerste lid, 8°.

Het onderzoek wordt uitgevoerd, al naargelang het geval, door de personen bedoeld in artikel 16, eerste lid, of door de Veiligheid van de Staat.

§ 1bis. Het gewenste profiel van het personeel, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 8°, en 6, eerste lid, 8°, is gekenmerkt door :

1° respect voor de grondrechten van de medeburgers;

2° integriteit;

3° een incasseringsvermogen ten aanzien van agressief gedrag en het vermogen om zich daarbij te beheersen;

4° afwezigheid van verdachte relaties met het crimineel milieu.

De beroepsdeontologie, zoals bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 8°, en 6, eerste lid, 8°, wordt opgenomen in een beroepsdeontologische code, die het profiel omvat bedoeld in het eerste lid, en wordt vastgelegd door de Koning, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 2. De aard van de gegevens die kunnen worden onderzocht, heeft betrekking op inlichtingen van gerechtelijke of bestuurlijke politie of beroepsgegevens van belang in het kader van de bepalingen vervat in de artikelen 5, eerste lid, 4° en 8° en 6, eerste lid, 4° en 8°.

De persoon die aan het onderzoek bedoeld in § 1, eerste lid, onderworpen wordt, dient hiertoe voorafgaandelijk en eenmalig, via de onderneming, dienst of instelling, waarvoor hij de activiteiten, zoals bedoeld in artikel 1 uitoefent of zal uitoefenen, zijn instemming te hebben gegeven, op een door de minister van Binnenlandse Zaken te bepalen wijze.

De onderneming, dienst of instelling kan omtrent een persoon die zij beoogt aan te werven, en slechts nadat die zijn instemming, als bedoeld in het tweede lid, heeft verleend, de ambtenaar, als bedoeld in het eerste lid, vragen of hij een vraag tot onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden in overweging neemt.

§3. Met het oog op de verificatie van de voorwaarden, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 1° en 8°, en in artikel 6, eerste lid, 1° en 8°, voorafgaand aan de procedure bedoeld in § 1, hebben de personen, werkzaam bij de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid, Directie Private Veiligheid, van de FOD Binnenlandse Zaken, aangeduid bij een besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, kosteloos en rechtstreeks toegang tot de in het centraal strafregister opgenomen gegevens, met uitzondering van:

1° beslissingen vernietigd op grond van artikel 416 tot 442 of artikel 443 tot 447bis van het Wetboek van strafvordering;

2° beslissingen tot intrekking genomen op grond van de artikelen 10 tot 14 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof;

3° veroordelingen en beslissingen uitgesproken op grond van een opgeheven wetsbepaling, op voorwaarde dat de strafbaarheid van het feit is opgeheven.

Ze kunnen kennis nemen van de gegevens bedoeld in § 2, eerste lid.

De persoonsgegevens die in toepassing van het eerste lid worden ingewonnen of ontvangen, worden onmiddellijk vernietigd zodra de administratieve beslissing, waartoe het onderzoek van deze persoonsgegevens aanleiding gaf, definitief geworden is.

Art. 8.

§ 1. De personen die in dienst van of voor rekening van bewakingsondernemingen of interne bewakingsdiensten werken, kunnen werkkleding dragen op voorwaarde dat :

1° deze geen aanleiding kan geven tot verwarring met die welke de agenten van de openbare macht dragen;

2° het model ervan is goedgekeurd door de minister van Binnenlandse Zaken of door een door hem aangewezen ambtenaar.

De kledij is, op de wijze bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken en naar het door hem vastgelegd model, steeds voorzien van een embleem.

§ 2. In afwijking van de artikelen 11, 13 en 14 van de wapenwet worden de vergunningen tot het voorhanden hebben en tot het dragen van wapens uit hoofde van de ondernemingen, diensten en personen bedoeld in deze wet, onder de voorwaarden bepaald door deze wet, en de door de Koning bepaalde bijkomende voorwaarden, en volgens een door Hem te bepalen procedure, verleend, beperkt, geschorst of ingetrokken door de minister van Binnenlandse Zaken.

Onverminderd de bepalingen, bedoeld in artikel 29 van de wapenwet, worden de inbreuken door de ondernemingen, diensten en personen, bedoeld in deze wet op en in invoering van de bepaling, bedoeld in het vorige lid, opgespoord en vastgesteld door de personen bedoeld in artikel 16 van deze wet.

Buiten het kader van die opdrachten worden de vuurwapens in een wapenkamer bewaard onder de verantwoordelijkheid van een daartoe aangesteld personeelslid.

In een register wordt voor elk vuurwapen vermeld welk personeelslid op een bepaald ogenblik voor welke opdracht over het desbetreffende wapen beschikte.

De Koning kan beperkingen opleggen met betrekking tot het aantal en het soort wapens in gebruik en kan bepalen aan welke voorwaarden de wapenkamer moet voldoen.

De Koning kan tevens het dragen van wapens bij de uitoefening van bepaalde bewakingsactiviteiten verbieden of aan voorwaarden verbinden. Voor het uitoefenen van de volgende activiteiten mogen geen wapens worden gedragen :

1° activiteiten, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 4° tot 7°;

2° activiteiten, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, voor zover deze plaatsvinden op de openbare weg of op voor publiek toegankelijke plaatsen;

3° activiteiten zoals bedoeld in artikel 1, §§ 3 en 6.

§ 3. De personen die de werkelijke leiding hebben van een onderneming of dienst, bedoeld in artikel 1, en de personen die de in artikel 1, §§ 1, 3 en 6 bedoelde activiteiten uitvoeren moeten, indien zij een verblijfplaats hebben in België of indien zij geen verblijfplaats hebben in België, maar activiteiten uitoefenen, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 5° tot 7°, houder zijn van een identificatiekaart, waarvan het model door de minister van Binnenlandse Zaken wordt vastgesteld. De onderneming of de dienst kan zelf geen enkel soortgelijk document aan haar personeel afgeven.

De identificatiekaart wordt afgegeven door de minister van Binnenlandse Zaken of een door hem aangewezen ambtenaar indien de betrokkene voldoet aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 5 of 6 van deze wet of, als hij geen verblijfplaats heeft in België, wanneer hij minstens voldoet aan de voorwaarden die een gelijkwaardige waarborg bieden.

De personen bedoeld in het eerste lid kunnen de activiteiten slechts uitoefenen als zij de identificatiekaart dragen. De personen die niet onderworpen zijn aan de verplichting tot het bezitten van een identificatiekaart, kunnen deze activiteiten slechts uitoefenen als zij de identificatiekaart of de documenten dragen, bepaald door de Koning, waaruit blijkt dat zij aan alle wettelijke voorwaarden of minstens aan de voorwaarden die een gelijkwaardige waarborg bieden, voldoen. Zij moeten deze identificatiekaart of deze documenten overhandigen bij elke vordering van de personen, bedoeld in artikel 16 van deze wet.

De personen die de in artikel 1, § 1 en 3 bedoelde activiteiten uitoefenen, moeten bij de uitoefening van hun activiteiten de identificatiekaart of een herkenningsteken waarop hun naam, de naam van de onderneming en het adres van de exploitatiezetel vermeld staan, op een duidelijk leesbare wijze dragen.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de toekenning, de geldigheidsduur en de vernietiging van de identificatiekaarten.

§ 3bis. De ondernemingen en diensten die activiteiten als bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 6°, uitoefenen, kunnen deze activiteiten slechts uitvoeren nadat zij hiertoe uitdrukkelijk aangesteld zijn in een openbaar gemaakte beschikking, uitgevaardigd door de opdrachtgevende overheid of de overheid waarmee de opdrachtgevende onderneming een concessieovereenkomst heeft afgesloten.

Bij het uitvoeren van de activiteit bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 6°, is het de bewakingsagent verboden betrokken personen, getuigen of verantwoordelijken op te sporen, de identiteit te controleren, bijkomende inlichtingen in te winnen of personen te verhoren.

§ 4. De Koning stelt de bijzondere technische normen vast waaraan de voertuigen, waarvan de bewakingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten gebruik willen maken voor het uitoefenen van hun bewakingsactiviteiten, moeten voldoen.

De minister van Binnenlandse Zaken keurt de technische kenmerken van de voertuigen goed en kan bepalen dat deze, op kosten van de eigenaar, worden onderworpen aan een bijkomende autokeuring.

Die voertuigen mogen geen aanleiding geven tot verwarring met die welke gebruikt worden door de openbare macht.

§ 5. De Koning kan de middelen, methodes en procedures bepalen die de ondernemingen en diensten kunnen of moeten aanwenden bij het uitoefenen van hun opdrachten.

Hij kan tevens voorwaarden opleggen aan de gebruiker van de dienstverlening zoals bedoeld in artikel 1, § 1 en § 3, met het oog op het nemen van maatregelen teneinde een maximale veiligheid te garanderen.

In dringende gevallen en in geval van ernstige en onmiddellijke bedreiging van de openbare orde, kan de Minister van Binnenlandse Zaken, in het belang van de openbare orde, op de openbare weg en in voor het publiek toegankelijke plaatsen, tijdelijk of blijvend, de uitoefening van bepaalde opdrachten of het gebruik van bepaalde middelen of methodes verbieden of aanvullende veiligheidsmaatregelen opleggen.

Niemand kan, zonder zijn uitdrukkelijke toestemming te hebben gegeven, door een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst bijzonder worden bewaakt of beschermd.

§ 6. De controle van de kledij of de persoonlijke goederen is verboden, behoudens onder de voorwaarden, bepaald in § 6bis tot § 6quater.

§ 6bis. De controle van de kledij en de goederen van personen bij de toegang tot een plaats is verboden, behoudens wanneer de controle uitsluitend gericht is op het opsporen van wapens of gevaarlijke voorwerpen waarvan het binnenbrengen in een plaats het goede verloop van het evenement kan verstoren of de veiligheid van de aanwezigen in het gedrang kan brengen, nadat, ingeval de activiteiten plaatsvinden in een voor het publiek toegankelijke plaats, de bevoegde burgemeester overeenkomstig de door de minister van Binnenlandse Zaken bepaalde regels zijn toestemming hiertoe heeft verleend.

De in het eerste lid bedoelde controles zijn onderworpen aan de volgende cumulatieve voorwaarden :

a) zij kunnen enkel uitgevoerd worden in het kader van activiteiten zoals bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 5°;

- b) zij gebeuren uitsluitend door bewakingsagenten van hetzelfde geslacht als de gecontroleerde persoon;
- c) zij kunnen enkel uitgevoerd worden indien de betrokken personen zich vrijwillig aan de controle onderwerpen;
- d) zij bestaan uitsluitend uit een oppervlakkige betasting van de kledij van de persoon en de controle van de door hem voorgelegde goederen die hij op zich of in zijn handbagage draagt;
- e) zij hebben uitsluitend betrekking op goederen die relevant zijn in het licht van hun wettelijk doel;
- f) zij gebeuren niet systematisch, maar uitsluitend indien er op grond van de gedragingen van de betrokkene, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te denken dat deze persoon een wapen of een gevaarlijk voorwerp kan dragen.

De bewakingsagenten kunnen aan eenieder die zich tegen deze controle verzet of bij wie is vastgesteld dat hij of zij in het bezit is van een wapen of een ander gevaarlijk voorwerp de toegang tot de plaatsen waarop de toegangscntrole betrekking heeft, ontzeggen. »;

§ 6ter. De controle van goederen van personen bij het verlaten van een plaats is verboden, behoudens indien de controle uitsluitend gericht is op het vaststellen van de ontvreemding van goederen in een winkelruimte ten overstaan van klanten.

De controle kan alleen gebeuren nadat, voorafgaand aan de uitvoering ervan, na observatie wordt vermoed dat de klant een winkelruimte verlaat zonder bepaalde goederen die hij bij zich heeft, te hebben betaald.

De controle is onderworpen aan de volgende cumulatieve voorwaarden :

- a) de voorwaarde bedoeld onder artikel 8, § 6bis, tweede lid, a), c) en e), met dien verstande dat de controles niet kunnen worden uitgevoerd door personen die optreden in het kader van artikel 2, § 1bis, 1°;
- b) de controle bestaat uitsluitend uit het nazicht van de door de betrokkene vrijwillig voorgelegde goederen die hij bij zich of in zijn handbagage draagt;
- c) de betrokkene wordt, uiterlijk bij het betreden van de plaats ervan in kennis gesteld dat uitgangscontroles kunnen worden uitgevoerd;
- d) de betrokkene heeft zijn individuele toestemming tot de controle verleend.

De Koning kan de methodes en de procedures voor de controle nader bepalen; ».

§ 6quater. De controle van goederen van personen bij het verlaten van een plaats is verboden, behoudens indien de controle uitsluitend gericht is op het voorkomen of het vaststellen van de ontvreemding van goederen in de onderneming of op de werkplaats, ten overstaan van personen die er werkzaam zijn.

De controle kan ofwel gebeuren :

- a) indien er op grond van de gedragingen van de betrokkene, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te denken dat deze persoon goederen in de plaats die hij verlaat, heeft ontvreemd;
- b) steekproefsgewijze.

De controle is onderworpen aan de volgende cumulatieve voorwaarden :

- a) de voorwaarde bedoeld onder artikel 8, § 6ter, derde lid, a) en c) ;
- b) in het geval van het tweede lid, a), de betrokkene zijn individuele toestemming tot de controle heeft verleend;
- c) de controle wordt uitgevoerd in overeenstemming met de informatie- en toestemmingsvereisten van de collectieve arbeidsovereenkomst die betreffende de diefstalpreventie en de uitgangscontroles van werknemers bij het verlaten van de onderneming of de werkplaats is afgesloten in de Nationale Arbeidsraad en wanneer deze collectieve arbeidsovereenkomst niet van toepassing is, mits de betrokkene zijn individuele toestemming heeft verleend;
- d) in het geval de collectieve arbeidsovereenkomst, zoals bedoeld onder c), op de betrokken plaats maar niet op de betrokken persoon van toepassing is, kan de controle, zoals bedoeld in het tweede lid, b), slechts plaatsvinden indien aan de voorwaarde bedoeld onder artikel 8, § 6ter, derde lid, d), is voldaan;
- e) de controle bestaat uitsluitend uit het nazicht van de door de betrokkene vrijwillig voorgelegde goederen die hij op zich of in zijn handbagage draagt of die zich in zijn voertuig bevinden.

De minister van Binnenlandse Zaken kan, in afwijking van het tweede lid, b), een tijdelijke en hernieuwbare toestemming verlenen om systematische controles uit te voeren, indien cumulatief aan de volgende

voorwaarden is voldaan :

1° het verzoek gaat uit daartoe van de onderneming of dienst waartoe de bewakingsagenten die de controles zullen uitvoeren, behoren;

2° er is door middel van een veiligheidsadvies aangetoond dat andere voor de private levenssfeer minder ingrijpende middelen of methodes niet afdoende kunnen bijdragen tot de realisatie van de bedoelde doelstelling;

3° er is over de uit te voeren controles een schriftelijk akkoord afgesloten in de schoot van de ondernemingsraad, en bij ontstentenis van ondernemingsraad, tussen de werkgever en de vakbondsafvaardiging, en bij ontstentenis van vakbondsafvaardiging, de werknemers. ».

§ 7. Een bewakingsagent mag nooit aan iemand de toegang tot een voor publiek toegankelijke plaats ontzeggen op basis van een directe of indirecte discriminatie, zoals bedoeld in artikel 2, § 1 en 2 van de wet van 25 februari 2003 ter bestrijding van discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding. Een bewakingsagent mag, in het bijzonder bij toegangscontrole, bij controle van kleding en goederen of bij het verzoek tot het verlaten van een plaats, geen dwang of geweld gebruiken, behoudens de dwang die bij de uitoefening van het recht, bedoeld in artikel 1, 3°, van de wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis noodzakelijk is.

§ 8. De personen die activiteiten verrichten bedoeld in artikel 1 van deze wet, kunnen geen andere handelingen stellen dan deze die voortvloeien uit de rechten waarover iedere burger beschikt, alsmede deze bevoegdheden die uitdrukkelijk voorzien zijn in deze wet of haar uitvoeringsbesluiten. Ze kunnen hun bevoegdheden slechts uitoefenen voor zover deze krachtens een wet niet uitsluitend zijn voorbehouden aan vertegenwoordigers van het openbaar gezag.

§ 9. Het is de bewakingsagenten verboden van derden fooien of andere beloningen te bekomen, met uitzondering van de gevallen en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.

§ 10. Behoudens de artikelen 40bis.1 tot 3, 41.3.1 en 2, 59.19, tweede lid en 59.21, tweede zin, van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, is de regelgeving van toepassing op activiteiten, uitgeoefend door gemachtigde opzichters, signaalgevers, wegkapiteins, groepsleiders en werfopzichters, niet van toepassing op de uitoefening van de activiteit, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 7°, door bewakingsagenten.

§ 11. Het is bewakingsagenten verboden om personen identiteitsdocumenten te laten voorleggen of te laten overhandigen, te controleren, te kopiëren of in te houden, behoudens in volgende gevallen en voor zover ze niet optreden in het kader van de regeling bedoeld in artikel 2, § 1bis :

1° identiteitsdocumenten te laten voorleggen gedurende de tijd nodig voor het controleren van de identiteit bij de toegang van niet voor publiek toegankelijke plaatsen die een bijzonder veiligheidsrisico kunnen uitmaken;

2° identiteitsdocumenten te laten voorleggen in zoverre de bewakingsagent is aangesteld door de exploitant van een kansspelinrichting voor taken van toegangscontrole in de zin van artikel 62 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers.

Deze identiteitscontroles zijn bovendien onderworpen aan de voorafgaande voorwaarde dat de betrokkene, na door de bewakingsagenten op de hoogte te zijn gesteld van zijn recht om zich tegen deze controle te verzetten, vrijwillig hiermee ingestemd heeft. De bewakingsagenten kunnen aan eenieder die zich tegen deze controle verzet de toegang tot de plaatsen waarop de toegangscontrole betrekking heeft, ontzeggen.

Art. 9.

§ 1. Wanneer de bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten activiteiten zoals bedoeld in artikel 1, § 1, uitoefenen, brengen zij voorafgaandelijk aan de uitvoering van de activiteiten volgende instanties op de hoogte :

1° indien zij een exploitatiezetel hebben in België, de korpschef van de lokale politie waartoe de gemeente behoort waar de bewakingsactiviteiten, als bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, 5° tot 7°, worden uitgevoerd en, in geval de activiteiten plaatsvinden op het grondgebied van meerdere politiezones, de betrokken bestuurlijke directeurs-coördinatoren;

2° indien zij een exploitatiezetel hebben in België, en, in geval van activiteiten zoals bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 2°, of in alle gevallen indien zij geen exploitatiezetel hebben in België, de minister van Binnenlandse Zaken.

De korpschef en, in voorkomend geval, de bestuurlijke directeur-coördinator die deze inlichtingen hebben

ontvangen, maken deze over aan de aan de betrokken burgemeesters en houden ze ter beschikking van de minister van Binnenlandse Zaken, die ze op elk ogenblik kan opvragen.

§ 2. Bij het toezicht op en de bescherming bij het vervoer van waarden, brengen zij de federale politie vooraf op de hoogte.

Die informatie moet hun tijdig worden medegedeeld en moet in elk geval alle aanwijzingen bevatten over de aard, de plaatsen, de data en de uren van het vervoer die onmisbaar zijn voor de goede uitoefening van de politietaken.

§ 3. De Koning kan de bescheiden en de inlichtingen bepalen die door de ondernemingen en diensten in uitvoering van de §§ 1 en 2 dienen te worden overgemaakt.

§ 4. De ondernemingen, diensten en instellingen, bedoeld in artikel 1, beantwoorden onverwijld elke vraag om inlichtingen betreffende hun activiteiten die uitgaat van de gerechtelijke en administratieve overheden of van de met het toezicht op de uitvoering van deze wet belaste ambtenaren en agenten.

Art. 10.

Onverminderd artikel 30 van het Wetboek van strafvordering en artikel 1, 3°, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, delen de ondernemingen, diensten en instellingen, bedoeld in artikel 1, alsmede de personeelsleden van die ondernemingen, diensten of instellingen en de personen die voor hun rekening werken, aan de rechterlijke instanties, telkens als deze erom verzoeken, onverwijld alle inlichtingen mede over misdrijven waarvan zij tijdens of naar aanleiding van de uitoefening van hun activiteiten kennis krijgen.

Art. 11.

§ 1. Onverminderd artikel 422bis van het Strafwetboek en elke andere wettelijke verplichting om bijstand te verlenen aan personen in gevaar, is het de bewakingsondernemingen, de ondernemingen voor veiligheidsadvies en de interne bewakingsdiensten verboden, in het kader van hun activiteiten:

- a) zich in te laten met of tussen te komen in een politiek of een arbeidsconflict;
- b) op te treden tijdens of naar aanleiding van vakbondsactiviteiten of activiteiten met een politieke finaliteit.

Het is de ondernemingen, diensten en instellingen eveneens verboden toezicht te houden op politieke, filosofische, godsdienstige of vakbondsovertuigingen of op het mutualistisch lidmaatschap en op de uiting van die overtuigingen of van dat lidmaatschap, alsmede te dien einde gegevensbestanden aan te leggen.

§ 2. Het is de ondernemingen verboden enig gegeven over hun cliënten of de personeelsleden ervan aan derden mede te delen.

§ 3. De plaatsen bedoeld in artikel 1, § 1, tweede lid, zijn de volgende :

1° de voor het publiek toegankelijke plaatsen, behorend tot de infrastructuur van openbare vervoersmaatschappijen of luchthavens, voor zover het optreden van de bewakingsagenten geen verwarring meebrengt met deze van agenten van de openbare macht en voor zover de interne bewakingsdiensten of de ondernemingen hiervoor de toestemming hebben bekomen van de minister van Binnenlandse Zaken;

2° de plaatsen waar een evenement, dat voldoet aan de vereisten, bepaald in het derde lid, georganiseerd wordt en gedurende de duur ervan en waarvan de perimeter waarbinnen het evenement plaatsvindt op een zichtbare wijze voor het publiek is afgebakend;

3° de niet-bewoonde plaatsen die tijdelijk of periodiek voor het publiek zijn afgesloten en gedurende de duur van deze afsluiting;

4° de gedeelten van de openbare weg grenzend aan de gebouwen van internationale instellingen of ambassades, bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken, en waarvan de toegang voor het publiek tijdelijk beperkt is en gedurende de duur van de beperking.

Elk evenement als bedoeld in het 2° van het tweede lid, dient aan volgende voorwaarden te voldoen :

- 1° het evenement is uitsluitend van culturele, folkloristische of sportieve aard;
- 2° de overheid is niet betrokken bij de organisatie ervan;
- 3° de bestuurlijke overheid beschikt niet over aanwijzingen dat tijdens het evenement de orde zal worden verstoord.

In de gevallen bedoeld in 2° tot 4° van het tweede lid bepaalt een politiereglement de afbakening van de zone waar bewakingsactiviteiten kunnen worden uitgeoefend, de duur of, in voorkomend geval de periodiciteit gedurende dewelke de maatregel geldt en de bewakingsonderneming die de opdracht zal uitvoeren.

In de gevallen bedoeld in 1° tot 4° van het tweede lid wordt het begin en het einde van de zone waar de activiteiten plaatsvinden, zichtbaar aangeduid op een wijze bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 12.

De Koning bepaalt de voorwaarden voor de installatie, het onderhoud en het gebruik van de in artikel 1, § 4, bedoelde alarmsystemen en alarmcentrales en hun componenten.

Art. 13.

Elk voertuig dat door een onderneming of dienst wordt gebruikt en waarop een opschrift verwijst naar de vergunde of erkende activiteit en elk document dat uitgaat van een onderneming, dienst of instelling, bedoeld in artikel 1, moet melding maken van de in artikel 2 bedoelde vergunning of de in artikel 4 bedoelde erkenning.

Hoofdstuk IIIbis. - Bijzondere uitoefeningsvoorwaarden voor de organisatie van veiligheidsdiensten binnen een openbare vervoersmaatschappij

Afdeling I. - Toepassingsgebied

Art. 13.1.

Niettegenstaande de andere bepalingen van deze wet, zijn de in dit hoofdstuk bedoelde bepalingen uitsluitend van toepassing :

1° op de veiligheidsdiensten bedoeld in artikel 1, § 11, en op de veiligheidsagenten die deel uitmaken van een veiligheidsdienst;

2° in de plaatsen die deel uitmaken van de infrastructuur, uitgebaat door de openbare vervoersmaatschappijen, zoals bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, en de transportvoertuigen.

Art. 13.2.

Overeenkomstig de van kracht zijnde wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de organisatie van het openbaar vervoer, kunnen de beëdigde veiligheidsagenten de inbreuken die door deze bepalingen worden voorzien, vaststellen. Zij genieten de bevoegdheden die hen volgens deze bepalingen worden toegekend.

Art. 13.3.

In de zin van dit hoofdstuk wordt als openbare vervoersmaatschappij beschouwd, de NMBS-Holding NV en elke publiek rechtelijke rechtspersoon die vervoer van reizigers of goederen organiseert op het Belgisch grondgebied.

De bijzondere bevoegdheden zoals bedoeld in de artikelen 13.5, 13.11, eerste lid, 1°, en 13.12 tot 13.14, kunnen enkel uitgeoefend worden in afwachting dat de politie ter plaatse komt.

Afdeling II. - Middelen

Art. 13.4.

De veiligheidsagenten zijn verplicht werkkledij te dragen. Deze kledij moet voldoen aan de bepalingen van artikel 8, § 1.

Art. 13.5.

In afwijking van artikel 3, 9°, van de wapenwet, kunnen de veiligheidsagenten uitsluitend worden uitgerust met een spuitbus van klein vermogen met een niet-gasvormig neutraliserend product dat geen blijvende lichamelijke of materiële schade veroorzaakt, en haar houder.

Het model en de inhoud van de spuitbus die door de veiligheidsagenten kan gedragen worden, alsook de manier waarop zij moet gedragen worden en de omstandigheden waarin zij gebruikt kan worden, worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Art. 13.6.

De veiligheidsagenten kunnen uitgerust worden met handboeien. De gebruiksvoorwaarden van de handboeien, de omstandigheden waarin zij gedragen en gebruikt mogen worden, evenals hun type en hun model worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Art. 13.7.

De beslissing om van de mogelijkheden, geboden in de artikelen 13.5 en 13.6 gebruik te maken, wordt genomen, voor wat betreft de veiligheidsdiensten, werkzaam ten behoeve van de federale openbare vervoersmaatschappijen, door de federale voogdijoverheid en, voor wat betreft de veiligheidsdiensten werkzaam ten behoeve van de gewestelijke openbare vervoersmaatschappijen, door de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 13.8.

De vigerende regelgeving blijft van toepassing zolang de koninklijke besluiten vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bedoeld in de artikelen 13.5 en 13.6 niet in werking getreden zijn.

Afdeling III. - Bevoegdheden

Art. 13.9.

Onverminderd artikel 30 van het Wetboek van Strafvordering en artikel 1, 3°, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, lichten de veiligheidsagenten de politiedienst in, telkens zij, tijdens de uitoefening van hun activiteiten, kennis krijgen van een gemeenrechtelijk wanbedrijf of een misdaad.

Daartoe brengen zij verslag uit aan de politiediensten.

Art. 13.10.

Veiligheidsagenten kunnen, voor zover dit kadert in het vigerend beleid van de openbare vervoersmaatschappij, personen die niet in het bezit zijn van een geldig vervoersbewijs de toegang ontzeggen tot de door de openbare vervoersmaatschappij ingestelde en duidelijk afgebakende zone, waarbinnen het bezit van een vervoersbewijs vereist is.

De veiligheidsagenten kunnen een persoon die zich, zonder een geldig vervoersbewijs te bezitten, in deze vervoersbewijszone bevindt, verzoeken deze zone te verlaten of zich bij een personeelslid van de openbare vervoersmaatschappij alsnog in orde te stellen met de geldende regels aangaande de betaling van het vervoer, voor zover dit verzoek kadert in het vigerend beleid van de openbare vervoersmaatschappij.

De veiligheidsagenten kunnen een persoon dwangmatig uit de vervoersbewijszone verwijderen, nadat achtereenvolgens :

- a. tot hem het verzoek is gericht, bedoeld in het tweede lid;
- b. hij dit verzoek duidelijk negeert;
- c. de veiligheidsagenten hem hebben ingelicht dat hij met dwang uit de vervoersbewijszone zal worden verwijderd;
- d. hij dit verzoek nog steeds duidelijk blijft negeren.

Art. 13.11.

In afwijking van artikel 8, § 11, kunnen de veiligheidsagenten bedoeld in dit hoofdstuk personen identiteitsdocumenten laten voorleggen of laten overhandigen, controleren, kopiëren of inhouden, in de volgende gevallen :

1° nadat betrokkene een gemeenrechtelijk wanbedrijf of een misdaad heeft gepleegd, de tijd nodig om de dader te identificeren;

2° gedurende de tijd nodig voor identificatie van personen die inbreuken hebben gepleegd op de vigerende reglementering op het openbaar vervoer.

Deze identiteitscontroles zijn onderworpen aan de voorafgaande voorwaarde dat de betrokkene, na door de veiligheidsagent op de hoogte te zijn gesteld van zijn recht om zich tegen deze controle te verzetten, vrijwillig hiermee ingestemd heeft.

Art. 13.12.

§ 1. De veiligheidsagenten kunnen personen vatten indien volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn :

1° betrokkene heeft een gemeenrechtelijk wanbedrijf of een misdaad, of als hij minderjarig is, een als gemeenrechtelijk wanbedrijf of misdaad omschreven feit gepleegd;

2° de vattende veiligheidsagent of een personeelslid van de openbare vervoersmaatschappij is visueel getuige geweest van dit misdrijf of van dit feit;

3° nadat hij door de veiligheidsagent om identificatie werd gevraagd, weigert de verdachte zich te identificeren. Personen die geen identiteitsdocumenten kunnen voorleggen, maar zich vrijwillig identificeren aan de hand van andere documenten, kunnen echter niet gevat worden;

4° de vattende veiligheidsagent heeft, voorafgaand aan de vating, de betrokkene gewaarschuwd dat hij zal gevat worden indien de identificatie uitblijft;

5° de vating doet zich voor onmiddellijk na het plegen van het misdrijf;

6° onmiddellijk na de vating wordt een politiedienst ingelicht. Indien de vating gebeurt op een rijdend voertuig, dient de verwittiging te gebeuren uiterlijk op het ogenblik dat de betrokkene uit het voertuig wordt verwijderd;

7° de betrokkene wordt zo vlug mogelijk aan het zicht van het publiek onttrokken.

Indien het slachtoffer van het wanbedrijf of de misdaad als gevolg daarvan kennelijk lichamelijk letsel heeft opgelopen is het eerste lid, 3°, niet meer van toepassing.

§ 2. Tot de aankomst van de politieambtenaren blijft betrokkene onder het rechtstreeks toezicht van minstens één veiligheidsagent. Het is verboden om betrokkene op te sluiten of hem door enig middel ergens aan vast te maken.

De vating mag niet langer duren dan verantwoord door de omstandigheden.

§ 3. Zij dient in ieder geval onmiddellijk te worden beëindigd :

a) indien de verwittigde politiedienst laat weten dat hij niet ter plaatse zal komen;

b) indien de verwittigde politiedienst te kennen geeft niet ter plaatse te zullen komen uiterlijk binnen de 30 minuten, te rekenen vanaf de verwittiging;

c) indien de verwittigde politiedienst te kennen geeft ter plaatse te zullen komen, maar de opgeroepen politieambtenaren niet ter plaatse zijn uiterlijk binnen de 30 minuten nadat de politiedienst werd verwittigd.

d) indien de betrokkene aan de veiligheidsagenten een identiteitsdocument voorlegt of zich aan de hand van andere documenten identificeert, tenzij § 1, tweede lid, van toepassing is.

Art. 13.13.

Veiligheidsagenten kunnen bij een vating zoals bedoeld in artikel 13.12. overgaan tot een veiligheidscontrole, indien de volgende voorwaarden worden nageleefd :

1° de controle is uitsluitend gericht op het opsporen van wapens of gevaarlijke voorwerpen die de veiligheid van de personen in het gedrang kunnen brengen of het materiaal van de openbare vervoersmaatschappij kunnen beschadigen;

2° de controle kan uitsluitend worden uitgevoerd door veiligheidsagenten van hetzelfde geslacht als de betrokken persoon;

3° zij bestaat uitsluitend uit een oppervlakkige betasting van de kleding van de persoon en de controle van de handbagage.

Art. 13.14.

§ 1. Het gebruik van handboeien is slechts toegelaten bij de vating bedoeld in artikel 13.12, § 1, en indien de volgende voorwaarden opeenvolgend zijn vervuld :

1° betrokkene werd gevat in de omstandigheden bedoeld in artikel 13.12;

2° betrokkene is kennelijk meerderjarig;

3° betrokkene heeft fysiek geweld gebruikt voor of tijdens de vating;

4° betrokkene werd voorafgaandelijk door de veiligheidsagent gewaarschuwd dat hij zal geboeid worden indien hij het fysiek geweld of de weerspanningheid verder uitoefent;

5° niettegenstaande deze waarschuwing kan betrokkene slechts door het gebruik van handboeien in bedwang gehouden worden.

Het gebruik van handboeien dient beperkt te blijven tot de gevallen van volstrekte noodzakelijkheid en in de gevallen waarbij geen andere, minder ingrijpende methodes, de vating mogelijk maken.

§ 2. De handboeien kunnen slechts door de ter plaatse gekomen politieambtenaren worden losgemaakt.

In afwijking van het eerste lid moeten zij in volgende omstandigheden onmiddellijk door de veiligheidsagenten worden losgemaakt :

1° in de omstandigheden, bepaald in artikel 13.12, § 3;

2° indien de gezondheidstoestand van de betrokkene dit vereist.

Art. 13.15.

Om te voorkomen dat veiligheidsagenten hun bevoegdheden aanwenden buiten de omstandigheden voorzien in dit hoofdstuk en om de betrokkene in de mogelijkheid te stellen de handelingen van de veiligheidsagenten in rechte te betwisten, overhandigen deze laatste, die handelingen stellen bedoeld in de artikelen 13.5 en 13.12 tot 13.14, de betrokkene een formulier, dat de nodige gegevens bevat aangaande de plaats van de handelingen, het nummer van de identificatiekaart van de betrokken veiligheidsagenten, de gevolgde procedure en de omstandigheden van de handelingen. De minister van Binnenlandse Zaken bepaalt het model van dit formulier.

Om de gerechtelijke overheid, de door de Koning aangewezen ambtenaren en agenten, bedoeld in artikel 16 en het Vast Comité van toezicht op de politiediensten, zoals opgericht bij wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten, in staat te stellen de naleving van de bepalingen, bedoeld in de artikelen 13.1 tot 13.17 te controleren, houdt de veiligheidsdienst een register bij van de handelingen voorzien in de artikelen 13.5 en 13.12 tot 13.14. De minister van Binnenlandse Zaken bepaalt de vorm en de inhoud van dit register, alsmede de tijdsduur van de opname van de te vermelden gegevens.

Afdeling IV. - Controle

Art. 13.16.

De door de Koning aangewezen ambtenaren en agenten, bedoeld in artikel 16 en het Vast Comité van toezicht op de politiediensten, zoals opgericht bij de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten, zijn gemachtigd toezicht uit te oefenen op de veiligheidsdiensten en -agenten die bij een openbare vervoersmaatschappij worden tewerkgesteld tijdens deze tewerkstelling of de uitvoering van deze opdrachten.

De politiediensten zijn gemachtigd toezicht uit te oefenen op de naleving van de voorwaarden waaraan de handelingen, voorzien in de artikelen 13.5 en 13.12 tot 13.14 onderworpen zijn. Het derde tot vijfde lid van dit artikel zijn op hen van toepassing.

Het Vast Comité van toezicht op de politiediensten heeft het recht processen-verbaal op te stellen die bewijskracht hebben tot bewijs van het tegendeel.

Het origineel van dit proces-verbaal wordt binnen de vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk gestuurd :

1° aan de ambtenaar bedoeld in artikel 19, §2, indien de vastgestelde feiten administratieve inbreuken betreffen;

2° aan de procureur des Konings, indien de vastgestelde inbreuken misdrijven betreffen.

Gelijktijdig wordt een afschrift gestuurd aan de overtreder.

Art. 13.17.

Het Vast Comité van toezicht op de politiediensten heeft te allen tijde toegang tot de infrastructuur van de openbare vervoersmaatschappij waar de veiligheidsdienst haar toezichtsoopdrachten uitoefent of kan uitoefenen. Het kan inzage nemen van alle stukken die daartoe noodzakelijk zijn.

Het kan ter plaatse de staking van een handeling bevelen die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van deze wet die betrekking hebben op de veiligheidsdiensten en hun leden.

Het kan in de uitoefening van zijn ambt de bijstand van de politiediensten vorderen. ».

HOOFDSTUK IV: Controle

Art. 14.

De ondernemingen, diensten en instellingen, bedoeld in artikel 1 sturen de minister van Binnenlandse Zaken jaarlijks, op de door hem bepaalde datum, een activiteitenverslag waarvan hij de inhoud bepaalt.

De minister van Binnenlandse Zaken brengt jaarlijks vóór 30 oktober aan de Kamer van Volksvertegenwoordi-

gers schriftelijk verslag uit over de toepassing van deze wet.

De minister van Binnenlandse Zaken stelt de Kamer van volksvertegenwoordigers jaarlijks in kennis van de evolutie van de technische middelen die het veiligheidsrisico voor de bewakingsagenten bij de uitvoering van hun opdrachten kunnen beperken, alsook de maatregelen die genomen werden teneinde het gebruik van deze middelen te bevorderen.

Art. 15.

§ 1. De personen die door een onderneming, dienst of instelling worden ingezet, verrichten de activiteiten, bedoeld in artikel 1, onder het uitsluitend gezag van het personeel belast met de werkelijke leiding van de onderneming, dienst of instelling.

De onderneming, dienst of instelling neemt alle voorzorgsmaatregelen en de personen belast met de werkelijke leiding verrichten de nodige controles opdat hun personeelsleden of de personen die voor hun rekening werken de wetten in het algemeen en deze wet en haar uitvoeringsbesluiten in het bijzonder zouden naleven.

§ 2. Onverminderd de mogelijkheid om zich tot de rechterlijke instanties te wenden, kan al wie bij activiteiten, bedoeld in artikel 1 onregelmatigheden vaststelt, hiervan kennis geven aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

§ 3. Niemand mag gebruik maken van de dienstverlening van een niet-vergunde bewakingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of een niet-erkende beveiligingsonderneming.

Art. 16.

De leden van de politiediensten en de door de Koning aangewezen ambtenaren en agenten houden toezicht op de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten. Zij hebben het recht processen-verbaal op te stellen die bewijskracht hebben tot bewijs van het tegendeel.

De personen belast met de controle hebben te allen tijde toegang tot de onderneming, dienst of instelling of de plaatsen waar de in artikel 1 bedoelde activiteiten worden uitgeoefend. Zij kunnen inzage nemen van alle stukken die daartoe noodzakelijk zijn.

Zij kunnen ter plaatse de staking van een handeling bevelen die een inbreuk uitmaakt op de artikelen 2, 4 of 8, §§ 1, 2, 5, 6, *6bis*, 9 of 11 en de uitvoeringsbesluiten ervan. Het bevel moet, indien de inbreuk betrekking heeft op de artikelen 2 of 4, binnen tien werkdagen na ontvangst van het proces-verbaal dat de inbreuk waarop het bevel tot staking slaat, vaststelt, worden bekrachtigd door de ambtenaar, bedoeld in artikel 19, § 2.

De ambtenaren en agenten kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de politiediensten vorderen. Het proces-verbaal dat de overtreding vaststelt wordt binnen vijftien dagen gestuurd aan de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 19, § 2.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt gestuurd aan :

1° de overtreder;

2° de procureur des Konings, voor zover de vastgestelde overtreding betrekking heeft op de artikelen 8, § 2, tweede tot vijfde lid, 10 of 11 of voor zover de vastgestelde feiten een misdrijf kunnen uitmaken.

HOOFDSTUK V: Sancties

Art. 17.

Onverminderd de artikelen 18 en 19 kan de Minister van Binnenlandse Zaken, overeenkomstig een door de Koning te bepalen procedure:

1° de verleende vergunning of erkenning, voor alle of voor sommige activiteiten, voor alle plaatsen waar die activiteiten worden uitgeoefend of sommigen ervan, intrekken of voor een termijn van ten hoogste zes maanden schorsen wanneer een in artikel 1 bedoelde onderneming, dienst of instelling de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten niet in acht neemt of niet meer aan de voorwaarden ervan voldoet of activiteiten uitoefent die onverenigbaar zijn met de openbare orde of de inwendige of de uitwendige veiligheid van de staat of wanneer gebreken werden vastgesteld in de controle die door dergelijke ondernemingen, diensten of instellingen wordt uitgeoefend op de naleving van de bepalingen van deze wet door hun personeelsleden of de personen die voor hun rekening werken;

2° de identificatiekaart die aan de in artikel 8, §3, bedoelde personen overeenkomstig de genoemde bepaling is afgegeven, voor alle activiteiten of voor een gedeelte ervan, voor alle plaatsen waar die activiteiten worden uitgeoefend of voor sommige ervan, intrekken of voor een termijn van ten hoogste zes maanden inhouden,

wanneer die personen de bepalingen van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten niet in acht nemen of niet meer aan de voorwaarden ervan voldoen.

Art. 17bis.

Op verzoek van een door de minister van Binnenlandse Zaken aangeduide beroepsvereniging met rechtspersoonlijkheid stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt hij de staking van elke daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van de artikelen 2 en 4.

De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kortgeding. Zij wordt ingesteld bij verzoekschrift, dat op straffe van nietigheid de volgende vermeldingen bevat :

1° de volledige datum;

2° de naam en de vestigingsplaats van de verzoeker;

3° de naam en het adres van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon en van haar wettelijke vertegenwoordiger tegen wie de vordering wordt ingesteld;

4° het onderwerp en de uiteenzetting van de middelen van de vordering;

5° de handtekening van de vertegenwoordiger van de verzoeker.

Dit wordt in vier exemplaren neergelegd op de griffie van de rechtbank van koophandel of bij een ter post aangetekende brief verzonden aan deze griffie. De griffier van de rechtbank verwittigt onverwijld de tegenpartij bij gerechtsbrief en nodigt haar uit te verschijnen ten vroegste drie dagen en uiterlijk acht dagen na het verzenden van de gerechtsbrief, waaraan een exemplaar van het inleidend verzoekschrift wordt gevoegd.

Er wordt uitspraak gedaan over de vordering niettegenstaande enige andere procedure wegens dezelfde feiten voor een ander rechtscollege. Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgtocht. Het vonnis wordt binnen de acht dagen en door toedoen van de griffier van de rechtbank medegedeeld aan de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 18.

Overtreding van de artikelen 8, § 2, tweede tot vijfde lid, en 11, wordt bestraft met een geldboete van 25,00 tot 25.000,00 EUR. Overtreding van artikel 10 van deze wet wordt bestraft met een geldboete van 2,50 tot 2.500,00 EUR.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de misdrijven omschreven in deze wet en in de uitvoeringsbesluiten.

Onverminderd artikel 56 van het Strafwetboek kan de straf, in geval van herhaling binnen twee jaar na de veroordeling, niet minder bedragen dan het dubbel van de voordien opgelegde straf die wegens hetzelfde misdrijf werd opgelegd.

De in artikel 1 bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboeten en de kosten waartoe hun bestuurders, leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, aangestelden of lasthebbers veroordeeld worden krachtens dit artikel.

De administratie tot wier bevoegdheid de toepassing van deze wet behoort, wordt voor de toepassing van de bepalingen van het Wetboek van strafvordering, inzonderheid van de artikelen 63 en 182, geacht te zijn benadeeld door de misdrijven bedoeld in dit artikel.

Art. 19.

§ 1. Aan elke natuurlijke of rechtspersoon, die de bepalingen van de wet of haar uitvoeringsbesluiten niet naleeft, de misdrijven bedoeld in artikel 18 uitgezonderd, kan :

1° een waarschuwing worden gericht waarbij de overtreder tot de stopzetting van deze handeling wordt aangemaand;

2° of een minnelijke schikking worden voorgesteld die de helft bedraagt van het bedrag van het administratieve geldboete, bedoeld onder 3°, zonder evenwel lager te zijn dan 100 euro. De betaling van de minnelijke schikking doet de procedure tot het opleggen van een administratieve geldboete vervallen;

3° of een administratieve geldboete wordt opgelegd van 100 euro tot 25.000 euro, met dien verstande dat de administratieve geldboete in geval van inbreuken op bepalingen, bedoeld in of krachtens:

- artikel 2, § 1 of artikel 4, begrepen is tussen 12.500 euro en 25.000 euro;
- artikel 1, § 1, tweede lid, vierde lid of zesde lid, artikel 2, § 2, artikel 3, artikel 9, § 4 of artikel 15, begrepen is tussen 7.500 euro en 15.000 euro;
- artikel 8, uitgezonderd § 3, of een van de artikelen 13.1 tot en met 13.14, begrepen is tussen 2.500 euro en 10.000 euro;
- artikel 5, eerste lid, 1°, 5° of 8°, artikel 6, eerste lid, 1° en 8°, artikel 4bis, artikel 8, § 3, artikel 9, artikel 14, of artikel 20, begrepen tussen 1.000 euro en 2.500 euro;
- artikel 6, eerste lid, 5°, begrepen tussen 500 euro en 1.000 euro.

...

De toepasbare tarieven van de administratieve geldboetes worden :

1° met de helft vermeerderd indien binnen het jaar, nadat aan de overtreder een waarschuwing is gericht, zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, de handeling die er de aanleiding toe was, wordt vastgesteld;

2° verdubbeld indien de overtreding binnen de drie jaar, nadat een minnelijke schikking werd aanvaard of een administratieve geldboete werd opgelegd, wordt vastgesteld;

3° verdubbeld indien de overtreding wordt vastgesteld, nadat zij eerder werd vastgesteld in de omstandigheid dat de staking van de handeling bevolen was in het kader van artikel 16, derde lid.

Bij samenloop van inbreuken worden de tarieven samengeteld, waarbij het totale bedrag het maximumbedrag, bedoeld in het eerste lid, 3°, niet mag overschrijden. »;

§ 2. De Koning wijst de bevoegde ambtenaren aan, bedoeld in de artikelen 16, 19 en 20.

De Procureur des Konings beschikt over een termijn van een maand te rekenen van de ontvangst van het proces-verbaal, bedoeld in artikel 16, vijfde lid, om de kwalificatie van de feiten te onderzoeken en, in voorkomend geval, de bevoegde ambtenaar, bedoeld in het eerste lid, in te lichten dat hij, in het licht van die kwalificatie, artikel 18 meent te moeten toepassen.

§ 3. De bevoegde ambtenaar, bedoeld in § 2, eerste lid, beslist of er reden is om een waarschuwing te richten, een minnelijke schikking voor te stellen of een administratieve geldboete op te leggen.

§ 4. De waarschuwing wordt de overtreder bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht. De waarschuwing vermeldt :

1° de ten laste gelegde feiten en de geschonden bepalingen;

2° de termijn waarbinnen deze feiten moeten worden stopgezet;

3° dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, een administratieve geldboete kan worden opgelegd, overeenkomstig § 5.

§ 5. De bevoegde ambtenaar, bedoeld in § 2, eerste lid, beslist tot het opleggen van een administratieve geldboete na degene die de wet schendt in de gelegenheid te hebben gesteld zijn verweermiddelen voor te dragen.

De beslissing bepaalt het bedrag van de geldboete en wordt met redenen omkleed.

Zij wordt bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van degene die de wet schendt, alsmede van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die burgerrechtelijk aansprakelijk is voor het betalen van de administratieve geldboete. Er wordt een verzoek aan toegevoegd de geldboete te betalen binnen de termijn bepaald door de Koning. Na het verstrijken van deze termijn is een nalatigheidsintrest, gelijk aan de wettelijke intrestvoet, verschuldigd.

De in artikel 1 bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan hun bestuurders, leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, aangestelden of lasthebbers wordt opgelegd.

Indien zij geen exploitatiezetel hebben in België, stellen de ondernemingen, de instellingen en de ondernemingen die een dienst organiseren een op eerste verzoek uitvoerbare bankwaarborg ten belope van een som van 12.500,00 EUR als waarborg tot betaling van de retributies en de administratieve geldboetes. Deze bankwaarborg moet kunnen aangesproken worden door de Belgische overheid. De Koning bepaalt de modaliteiten en de procedure tot het stellen van deze bankwaarborg, de wijze waarop de overheid beroep doet op deze bankwaarborg en de aanvulling ervan.

Degene aan wie een administratieve geldboete werd opgelegd of de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon kan

binnen de door de Koning bepaalde termijn voor de betaling van de geldboete bij verzoekschrift voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de toepassing van de administratieve geldboete betwisten. Dit beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

Het beroep waarbij de toepassing van de administratieve geldboete wordt betwist, is slechts ontvankelijk indien een kopie van het verzoekschrift uiterlijk op de datum van neerlegging van het verzoekschrift bij de rechtbank tevens bij ter post aangetekende brief wordt gezonden aan de bevoegde ambtenaar, bedoeld in § 2, eerste lid.

Tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg is geen hoger beroep mogelijk.

Indien degene aan wie een administratieve geldboete werd opgelegd of de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon in gebreke blijft om binnen de gestelde termijn de geldboete te betalen en zijn beroepsmogelijkheid, zoals bepaald in het eerste lid, is uitgeput, heeft de beslissing tot het opleggen van een administratieve sanctie uitvoerbare kracht, en:

1° verzoekt de bevoegde ambtenaar, bedoeld in § 2, eerste lid, per aangetekend schrijven de kredietinstelling die de bankwaarborg verleende aan diegene die de wet schendt of de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, over te gaan tot betaling van het bedrag van de geldboete;

2° bij afwezigheid van bankwaarborg, vaardigt de bevoegde ambtenaar, bedoeld in § 2, eerste lid, een dwangbevel uit waarop de bepalingen van het Vijfde Deel van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn.

Er kan geen administratieve geldboete worden opgelegd drie jaar na het feit dat de bij § 1 bedoelde schending oplevert.

§ 7. De Koning kan de procedures, die voortspruiten uit dit artikel, nader regelen.

HOOFDSTUK VI: Slot-, overgangs- en opheffingsbepalingen

Art. 20.

§ 1. Teneinde de kosten voor administratie, controle en toezicht, nodig voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten, te dekken, bepaalt de Koning het tarief, de termijn en de wijze van betaling van de retributies die aan elke onderneming, dienst of instelling voor de activiteiten waarvan een vergunning of een erkenning vereist is, moeten worden aangerekend.

§ 2. Van het bedrag van de retributies wordt kennis gegeven op de wijze bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken;

§ 3. Indien de retributieplichtige in gebreke blijft om binnen de gestelde termijn de retributie te betalen:

1° wordt het bedrag van de retributies zoals bedoeld in §2, vanaf de eerste dag van de eerste maand volgende op het verstrijken van de gestelde betalingstermijn van rechtswege verhoogd met de verwijlsinstresten, zonder dat het bedrag van deze verhoging evenwel minder dan 200 euro bedraagt;

2° verzoekt de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 19, § 2, eerste lid per aangetekend schrijven de kredietinstelling die de bankwaarborg verleende aan de retributieplichtige, over te gaan tot betaling van het bedrag bedoeld onder 1°;

3° bij afwezigheid van bankwaarborg, vaardigt de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 19, § 2, eerste lid, een dwangbevel tot het betalen van het bedrag bedoeld onder 1°, uit waarop de bepalingen van het Vijfde Deel van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn.

§ 4. De opbrengst van de retributies wordt geaffecteerd op de Rijksmiddelenbegroting en is bestemd voor spijzing van het fonds voor de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen, de interne bewakingsdiensten en de privé-detectives, ingesteld door artikel 20, §2, van de wet tot regeling van het beroep van privé-detective. (*inwerkingtreding op 17.04.1992 – KB 31.03.1992privé-detectives*)

Art. 21.

Deze wet is niet van toepassing op natuurlijke personen die weliswaar activiteiten uitoefenen zoals bedoeld in artikel 1, §1, wanneer hun statuut en hun functie geregeld zijn krachtens een andere wet.

Art. 21bis.

De in de artikelen 5, eerste lid, 6°, en 6, eerste lid, 6°, gestelde voorwaarden zijn niet van toepassing op de vroegere personeelsleden van de bijzondere politiediensten.

Art. 22.

§ 1. De ondernemingen die bij de inwerkingtreding van deze wet (29.05.1991) het voordeel genieten van een uitzondering toegestaan op grond van artikel 1, tweede lid, van de wet van 29 juli 1934 waarbij de private militias verboden worden en waarbij de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, aangevuld wordt, evenals de in artikel 1, §3, van deze wet bedoelde ondernemingen, beschikken over een termijn van drie jaar om te voldoen aan de voorschriften van deze wet.

§ 2. De bewakingsondernemingen die bij de inwerkingtreding van deze wet (29.05.1991) activiteiten bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1° en 2°, uitoefenen ten behoeve van openbare rechtspersonen, mogen de lopende contracten nog uitvoeren tot maximum drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wet (29.05.1994).

§ 3. De personen die op 29 mei 1990 in dienst waren van een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst en op 1 januari 1999 in dienst waren bij een vergunde bewakingsonderneming of een vergunde interne bewakingsdienst worden geacht aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 5°, met uitzondering van de voortgezette vorming te hebben voldaan, indien zij er een leidinggevende functie bekleedden en aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 6, eerste lid, 5°, met uitzondering van de voortgezette vorming indien zij er, met uitzondering van de activiteit bedoeld in artikel 1, §1, eerste lid, 5°, een uitvoerende functie bekleedden.

De personen die op 29 mei 1990 in dienst waren van een beveiligingsonderneming, en op 1 januari 1999 in dienst waren bij een erkende beveiligingsonderneming, worden geacht aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 5°, met uitzondering van de voortgezette vorming te hebben voldaan, indien zij er een leidinggevende functie bekleedden en aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 6, eerste lid, 5°, met uitzondering van de voortgezette vorming indien zij er een uitvoerende functie bekleedden.

§ 4. De personen die lid zijn geweest van een politie- of openbare inlichtingendienst, ... of die een openbaar of militair ambt hebben bekleed dat is bedoeld op de in de artikelen 5, eerste lid, 6°, en 6, eerste lid, 6°, bedoelde lijst, en die op de datum van de bekendmaking van deze wet (29.05.1990) bestuurders, leidinggevend of uitvoerend personeel van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst of een beveiligingsonderneming waren, behoeven niet te voldoen aan de voorwaarden die in de artikelen 5, eerste lid, 6°, en 6, eerste lid, 6° worden ingesteld (*gewijz. KB 31.03.1992 privé-detectives - inwerkingtreding 17.04.1992*)

§ 5. Ondernemingen en interne diensten die binnen een termijn van twee maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet (01.11.1999) de in de artikel 2, §1 bedoelde vergunning hebben aangevraagd voor het uitoefenen van de activiteiten bedoeld in artikel 1, §1, eerste lid, 5°, van de wet, conform de regels terzake door de Koning bepaald, kunnen deze activiteiten gedurende de periode voorafgaand aan de betekening van de beslissing omtrent hun aanvraag verderzetten, ook zonder dat een vergunning is verkregen.

De personen in dienst bij de ondernemingen en interne diensten, kunnen de bewakingsactiviteit bedoeld in art. 1, §1, eerste lid, 5°, van de wet uitoefenen tot maximum zes maanden na de betekening van de vergunning, bedoeld in het eerste lid, zonder aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 6, eerste lid, 5°, te hebben voldaan.

§ 6. Voor de periode van de dag van inwerkingtreding van deze wet (19.07.2001) tot 31 december 2001, gelden in de plaats van de bedragen van 2,50 tot 2.500,00 EUR, vermeld in artikel 18, eerste lid, de bedragen van 100 tot 100.000 Belgische frank, in de plaats van de bedragen van 25,00 tot 25.000,00 EUR, vermeld in de artikelen 18, eerste lid, en 19, § 1, eerste lid, de bedragen van 1.000 tot 1.000.000 Belgische frank en in de plaats van het bedrag van 12.500,00 EUR, vermeld in artikel 19, § 1, eerste lid, het bedrag van 500.000 Belgische frank.

§ 7. Ondernemingen en diensten kunnen de activiteiten die ze op datum van inwerkingtreding van deze paragraaf (10.01.2005) uitoefenden en waarvoor de wet van 7 mei 2004 of deze wet (27.12.2004) voor het eerst een vergunningsplicht instelt, voortzetten gedurende de periode voorafgaand aan de betekening van de beslissing dienaangaande, indien zij de aanvraag tot vergunning voor deze activiteiten binnen twee maanden na de datum van inwerkingtreding van deze paragraaf (10.01.2005), hebben ingediend.

§ 8. In afwijking van artikel 5, eerste lid, 1°, dienen de personen die de functie zoals bedoeld in artikel 5 uitoefenden op datum van inwerkingtreding van de wet te voldoen aan volgende voorwaarden: niet veroordeeld geweest zijn, zelfs niet met uitstel, voor de datum van inwerkingtreding (03.06.2004) van de wet van 7 mei 2004 tot wijziging van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, de wet van 29 juli 1934 houdende verbod van private militias en de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective, tot een gevangenisstraf van ten minste zes maanden wegens enig misdrijf of tot een gevangenisstraf van ten minste drie maanden wegens opzettelijke slagen of verwondingen of tot een lagere gevangenisstraf wegens diefstal,

heling, afpersing, misbruik van vertrouwen, oplichting, valsheid in geschriften, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, of misdrijven, bepaald bij de artikelen 379 tot 386ter van het Strafwetboek, bij artikel 259bis van het Strafwetboek, bij de artikelen 280 en 281 van het Strafwetboek, bij de artikelen 323, 324 en 324ter van het Strafwetboek, bij de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en haar uitvoeringsbesluiten, bij de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie en haar uitvoeringsbesluiten, bij de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens of bij de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden, en niet veroordeeld geweest zijn, zelfs niet met uitstel, sedert de inwerkingtreding van dezelfde wet tot enige correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete of een gevangenisstraf.

§ 9. In afwachting van de inwerkingtreding van het Koninklijk besluit, dat de beroepsdeontologie omvat, bedoeld in artikel 7, § 1bis, tweede lid, beoordeelt de Minister van Binnenlandse Zaken, de feiten, die een ernstige beroepsdeontologische inbreuk uitmaken, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 8° en 6, eerste lid, 8°. De huidige paragraaf is niet langer van kracht dan uiterlijk vierentwintig maanden na zijn inwerkingtreding.

Art. 23.

Artikel 1, tweede lid, van de wet van 29 juli 1934 waarbij de private milities verboden worden en waarbij de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, aangevuld wordt, wordt vervangen door de volgende bepaling:

"Dit verbod is niet van toepassing op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten bedoeld in de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten."

Art. 23bis.

Er wordt een Adviesraad inzake Private veiligheid opgericht, wiens opdracht er in bestaat de Minister van Binnenlandse Zaken te adviseren omtrent het beleid inzake de in deze wet beoogde en aanverwante aangelegenheden.

De Koning bepaalt de samenstelling, de taken en de organisatie van deze Raad.